

גליון היכל הקודש

וועכענטליכע גליון ארויסגעגעבן דורך
מוסדות היכל הקודש ברסלב וויליאמסבורג
עתיסדה ע"י כ"ק מרן מוהרא"ש ז"ע

זמנים (NYC)

הדלקת הנרות.....8:12
מוצאי שב"ק.....9:42
שיעורים כסדרן
נ"ד.....דברי הימים ב' ט"ו
בבלי.....זבחים פ"ה
ירושלמי.....הוריות ו'
תוספתא.....בבא קמא פרק ט'
רמב"ם.....מאכלות אסורות ו'

שעה 7, גליון 41 (352)

פרשת פנחס, כ"ד חמוז, עברכים חודש אב, שעת תשע"ח לפ"ק, אבות פרק א'

מוהרא"ש דערציילט

די דריי וואכן

מענטשן באטראכטן די טעג פון "בין המצרים" - די דריי וואכן צווישן שבעה עשר בתמוז און תשעה באב, אלס טרויעריגע מרה שחורה דיגע טעג, עס זעט עפעס אויס ווי געפאלענע נידעריגע טעג, ווען מען איז זייער ווייט פונעם אייבערשטן, מען קען דעמאלט נישט דינען דעם אייבערשטן געהעריג.

דער אמת איז אבער נישט אזוי. נאר פונקט פארקערט, די טעג זענען גרויסע טעג, וואס זענען ספעציעל מסוגל נאנט צו ווערן צום אייבערשטן, נאך מער און גרינגער פון א גאנץ יאר.

מען האט אמאל געזאגט פאר רבי נתן, אז ערליכע אידן פלעגן זאגן אז אין די טעג פון בין המצרים פאלן זיי פון זייערע מדרגות. האט רבי נתן געזאגט אז דאס איז נישט אמת, פארקערט, די טעג קען מען גרינגער שטייגן, און ווערן נאנט צום אייבערשטן, אזוי ווי מען זעט ביי א קעניג אז ווען ער איז אין זיין פאלאץ איז שווער צו צוקומען צו אים, אבער ווען ער איז אויפ'ן וועג, אויפ'ן גאס, איז א סך גרינגער צו קומען צו אים. די זעלבע יעצט - "בין המצרים" - ווען דער אייבערשטער איז כפול אין גלות, איז ער נאך מער גענטער צו אונז, און מיר קענען נאך גרינגער און שנעלער צו קומען צו אים, און צו רעדן צו אים.

די דריי וואכן זענען איין און צוואנציג טעג, <<<<<<

פרשת השבוע

לכן אמר הנני נותן לך את בריתי שלום, לכאורה דארף מען פארשטיין פארנואם האט פנחס דוקא פאקומען דעם שבר פון שלום?

מוהרא"ש איז דאס מסביר לויט ווי דער רבי זאגט (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן פ) אז שלום איז נאר דא ווען צוויי פארקערטע זאכן קענען זיך צוזאמשמעלן. ווען מען קען צוזאמשמעלן פייער מיט וואסער. אבער ווען צוויי די זעלבע זאכן שמעלן זיך צוזאם הייסט דאס נישט קיין שלום.

דא ביי פנחס געפינען מיר אז מען האט אים פארשעמט אז ער שטאמט פון א וידע וואס האט געדינט עבודה זרה, אבער פאמת איז דוקא דאס געווען פאר אים די גרעסטע חשיבות, אז אפילו זיין וידע האט געדינט עבודה זרה איז ער גענאנגען ביי די פארקערטע און געדינט דעם אייבערשטן פאמת.

דערפאר, אזוי ווי פנחס האט צוזאמגעשמעלט די צוויי פארקערטע זאכן, פון אזא אפשטאם וואס מען האט געדינט עבודה זרה, איז ער גענאנגען און געדינט דעם אייבערשטן, דערפאר קומט אים אזא שבר, צו פאקומען די ברכה פון שלום, וואס דאס איז אויך ווען עס שמעלט זיך צוזאם צוויי פארקערטע זאכן.

(ואת התורה פנחס ב')

יפקד ה' אלקי הרוחות לכל לכל בשר איש על העדה, אשר יצא לפניהם ואשר יבוא לפניהם. דער בעל המוריס ברגענט א מסורה, "ואשר יבוא לפניהם", און נאך א פסוק "ואשר יבא את העהו ביער לחמוב עצים", דארף מען פארשטיין די שייכות פון די צוויי פסוקים.

מוהרא"ש איז דאס מסביר לויט ווי דער רבי זאגט (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן ס"ה) אז דער שלימות פון א צדיק איז ווען ער קען נויזן פארן גרעסטן מענטש אז ער קען ווערן נאך געשער, און פארקערט ער קען אויך נויזן פארן נידעריגסטן מענטש אז ער איז אויך נאנט צום אייבערשטן און אז דער אייבערשטער האט אים אויך ליב.

דער צדיק דארף האבן א באזונדערע שפראך צו יעדן מענטש לויט זיין מדרגה, איינעם דארף מען מחזק זיין אז ער איז ויער נאנט צום אייבערשטן, און איינעם דארף מען מעהר זיין אז ער קען גיין נאך העכער. דאס קען נאר אן אמת'ער צדיק טוהן, און דערפאר זאגט דער רבי (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן י"ח) אז עס איז א גרויסע סגנה צו זאגן תורה, ווייל מען קען הרג'ען מענטשן מיט די תורה וואס מען זאגט. דאס מיינט אז אויב זאגט מען די נישט ריכטיגע זאך פאר'ן נישט ריכטיגן מענטש, האט מען גע'הרג'ט דעם מענטש.

דאס האט משה רבינו געבעטן פונעם אייבערשטן, יפקד ה' אלקי הרוחות לכל בשר איש על העדה, דער אייבערשטער זאל שמעלן אזא מנהיג, אשר יצא לפניהם ואשר יבוא לפניהם, אמאל דארף ער מחזק זיין, אריין ברענגן די אידן וואס מיינען אז זיי זענען שוין אינדריסן, און אמאל דארף מען מעהר זיין איינעם אז ער קען נאך מער טוהן.

און דאס שמעלט צו די מסורה דעם פסוק, ואשר יבא את העהו ביער לחמוב עצים, וואס דער פסוק רעדט דארט פון איינעם וואס הרג'ט בשוגג, אז מען זאל זיך נישט אונטערנעמען אזא זאך צו זאגן מוסר פאר מענטשן, ווייל מען קען מיט דעם הרג'ען מענטשן. נאר אן אמת'ער צדיק קען דאס טוהן.

(תוך הנחל סעודה שלישית פנחס תשס"ה)

א גוט ווארט

יעצט אז דו ביסט אין קעמפ צווישן די ביימער און גראז זאלסטו אפאר מאל א טאג כאפן א שפאציר צווישן די גראז און זיך אויסקומען דין הארץ מיטן אייבערשטן. דער רבי איז אמאל גענאנגען שפאצירן מיט זיין טאכטער שרה, אינמיטן שפאצירן האט דער רבי איר געזאגט (שיחות הר"ן, סימן קס"ט): אויב דו וואלסט זוכה געווען צו הערן די געזאנג און לויב ווי געדע גראז זינגט א געזאנג פארן אייבערשטן און קיין שום פנה און און קיין מחשבה זרה, ווען זיי זינגען צום אייבערשטן ווארטן זיי נישט מען זאל זיי באצאלן פאר דעם שבר, "כפמה יפה נראה פשוט מעין השירה שלקהם", ווי שיינ און ווי גוט איז צו הערן זייער געזאנג וואס זיי זינגען צום אייבערשטן, 'נטוב מאד לעבד את ה' ביראה ביניהם', עס איז זייער גוט צו זיין פרום צווישן זיי.

(עצתו אמנו, פ' פנחס תשי"ח)

שאלות ותשובות ברסלב

ביי מיינ חסידות איז א פראבלעם צו פארן קיין אומאן

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

קודם כל וויל איך זיך באדאנקען פאר'ן ראש ישיבה שליט"א פאר אלע וואס ער טוט פאר אונז, די אלע שיעורים און חיזוק וואס העלפן אזויפיל אין לעבן.

איך בין א ... חסיד, און ביי אונזער חסידות איז א פראבלעם צו פארן קיין אומאן, איך האב אבער א שטארקע געפיל יא צו פארן צום הייליגן רבי'ן אין אומאן, וואס קען איך טון?

א גרויסן יישר כח, און דער אייבערשטער זאל געבן כח און מוח פאר'ן ראש ישיבה שליט"א ווייטער מקרב צו זיין אידישע קינדער צום אייבערשטן.

משה

תשובה:

בעזרת ה' יתברך

יום ב' פרשת בהעלותך, י"ד סיון, שנת תשע"ח לפרט קטן

לכבוד משה גרו יאיר

איך האב ערהאלטן זיין בריוו.

די בעסטע זאך איז דו זאלסט באהאלטן זיין התקבחות צום רבי'ן פון זיינע חברים. ווי לאנג זיין ווייב תחי' איז מיט דיר, זי איז מסכים זאלסט פארן קיין אומאן צום הייליגן רבי'ן זע איך נישט וואס זיין פראבלעם איז.

אז דו וועסט זיך נישט רייצן וכו' וועט קיינער נישט וויסן אז דו ביסט בכלל געפארן קיין אומאן; ... חסידות איז זייער גרויס היינט, מיט אסאך בתי מדרשים און מען קען נישט האלטן חשבון ווער עס דאווענט דא און ווער עס דאווענט דארט. רעד נישט צו קיינעם פון ברסלב. רייז דו נישט מיט קיינעם - וועט קיינער נישט וויסן וואו דו ביסט ראש השנה.

עס איז געווען א ברסלבער חסיד וואס זיין שווער האט זיך פארלייגט אויף אים ער זאל נישט פארן אויף ראש השנה קיין אומאן צום רבי'ן, למצוה איז ער יא געפארן קיין אומאן צום רבי'ן אויף ראש השנה. נאך ראש השנה ווען זיין שווער האט אים געפרעגט וואו ער איז געווען דורכאויס יום טוב, האט ער אים געענטפערט: "איך בין געווען אין שפיטאל וואו איך בין דורך א שווערע אפעראציע", אזוי האט אים דער שווער אפגעלאזט.

ווען מען האט אים געפרעגט וואס איז פשט פון זאגן ליגנט, האט ער געענטפערט אז דער רבי זאגט (ספר המדות, אות אמת, סימן ב): "מתר לשנות בדבר השלום", מען מעג משנה זיין זיך צו ראטעווען פון מחלוקת; צווייטנס, איך בין טאקע געווען אין שפיטאל; איך בין געפארן צום גרעסטן שפיטאל אויף דער וועלט וואס פארמאגט דעם גרעסטן דאקטער. דער רבי איז אונזער דאקטער, ער היילט אונז אלע.

דער רבי האט דערציילט (ספורי מעשיות, מעשה יג פון די זיבן בעטלערס - דעם לעצטן טאג): עס איז געווען א קעניג וואס האט פארקאפט א בת מלכה, שפעטער איז די בת מלכה אנטלאפן פונעם קעניג, דער קעניג האט ארויסגעשיקט זיינע באדינער מען זאל איר זוכן וואו זי איז, האט מען איר געטראפן זיך דרייען ביי א שלאס פון וואסער. איז דער קעניג געגאנגען צום וואסערדיגן פעסטונג מיט זיין מיליטער איר כאפן, ווען די בת מלכה האט געזען דעם מלך האכער האט זי געטראכט: 'ענדערש וועל איך אריין לויפן אונטעם שלאס פון וואסער, ענדערש זאל איך דערטראנקען ווערן ווי איידער אנציקומען צום מלך האכער'. ווען דער קעניג האט געזען ווי זי לויפט אריין אין די וואסערדיגע פאלאץ האט דער קעניג געהייסן מען זאל איר שיסן מיט אלע סארט פייילן וואס איז געווען באשמירט מיט אלע סארט סמיען, איז די בת מלכה אראפ געפאלן חלשות, האט דער רבי אויסגעפירט: "און איך הייל זי".

המשך בדף ד

>>>>>

דאס איז די גימטריא פונעם שם אק"ה, וואס דער שם ווייזט אז אפילו ביז יעצט איז מען נישט געווען וואויל, קען מען 'פון יעצט' אנהייבן צו זיין וואויל און ערליך, אזוי ווי דער רבי זאגט (ליקוטי מוה"ר חלק א' סימן ו') אז דער שם ווייזט "אנא זמין למהוי", וואס דאס מיינט אז אפילו מען איז נישט געווען גוט ביז יעצט, הייבט מען אן פון יעצט צו זיין גוט.

נאר אזוי ווי ווען עס איז דא גאר א טייערע אוצר, נעמט מען עס ארום און מען פארזיגלט עס מיט אסאך שלעסער, כדי עס זאל נישט אנקומען צו דעם נישט ריכטיגן מענטש, וואס דארף עס נישט באקומען. די זעלבע איז יעצט, אזוי ווי די דריי וואכן זענען אזעלכע געהויבענע טעג, אזעלכע טעג וואס פארמאגן אין זיך א געוואלדיגע אוצר, אז מען קען גרינגערהייט ווערן נאנט צום אייבערשטן, דערפאר האט עס דער יצר הרע ארום גענומען מיט אזעלכע שלעסער פון עצבות און מרה שחורה, אז מען זאל נישט קענען צו קומען דערצו. אבער ווער עס האט שכל, לאזט זיך נישט נארן, ער קוקט נישט אויף די אלע דמיונות, נאר ער ניצט אויס די צייט מיט א סך תפלה, ער בעהט אסאך דעם אייבערשטן, און דאן וועט ער גרינגערהייט צוקומען צו גרויסע זאכן.

די ספרים הקדושים ברענגן פונעם הייליגן מגיד פון מעזריטש זי"ע (עבודת ישראל, מסעי) אויפ'ן פסוק (איכה א') כל רודפיה השיגוה בין המצרים. "כל רודפי - קה", ווער עס לויפט נאך דעם אייבערשטן. "השיגוה", קען אים דערגרייכן. "בין המצרים", דוקא אין די טעג פון "בין המצרים".

די שבתים פון די דריי וואכן זענען ספעציעל גאר גרויס, וואס איז נישטא זייער גלייכן איבערן יאר. די דריי שבתים זענען אנטקעגן די דריי ימים טובים, דער ערשטער שבת איז קעגן יום טוב פסח, דער צווייטער שבת איז קעגן שבועות, און פרשת דברים - שבת חזון איז קעגן סוכות. און דערפאר זענען זיי ספעציעלע חשובע שבתים, און שבת חזון איז גאר די גרעסטע שבת פון יאר, דער נאמען "חזון" גייט ארויף אויף נבואה, ווי דער פסוק זאגט (ישעיה א') "חזון ישעיה". צדיקים זענען זוכה צו זען אין דעם שבת, דעם דריטן בית המקדש, וואס וועט אויפגעבויט ווערן במהרה בזמננו.

פון ביטער ווערט זיס

דער פסוק זאגט (ירמיה א') אז ירמיה הנביא האט נביאות געזאגט אויף די חורבן פונעם בית המקדש "מקל שקד אגני רואה". זאגט רש"י אז אזוי ווי דער "מקל שקד" - דער מאנדל-בוים, פון ווען עס קומט ארויס די בלום ביז עס וואקסט ארויס די פרוכט נעמט אים און צוואנציג טעג, אזוי אויך פון ווען די גוים האבן צוגראכן די מויער פון שטאט, ביז ווען זיי האבן חרוב געמאכט דעם בית המקדש האט גענומען אים און צוואנציג טעג.

מען דארף אבער וויסן אז דער מאנדל האט אויך אן אנדערע אייגנשאפט. חז"ל זאגן (מעשרות פרק א') אז דער מאנדל איז קודם ביטער און דערנאך ווערט עס זיס. און דעריבער, אזוי ווי די דריי וואכן זענען צוגעגליכן צו מאנדלען, איז יעצט די צייט וואס מען קען איבערדרייען און מאכן אז פון ביטער זאל ווערן זיס. וואס דאס איז באמת די ארבעט פון א מענטש אויף די וועלט, אזוי ווי דער זהר הקדוש זאגט (הקדמת בראשית ד.) "ווער פון אייך קען איבערדרייען און מאכן פון טונקל זאל ווערן ליכטיג און פון ביטער זאל ווערן זיס?"

דאס מיינט, אז אפילו ווען עס גייט איבער אויף א מענטש צרות און יסורים און שוועריקייטן, עס איז אים זייער ביטער דאס לעבן, עס איז אים ממש טונקל פאר די אויגן. ווען מען ווייסט אבער אז די אלע זאכן זענען נישט געשען פון זיך אליין, דער אייבערשטער האט עס געמאכט מיט'ן ציל אויף צו וועקן דעם מענטש אז ער זאל צוריק קומען צו אים, און דער מענטש גייט און ער דערציילט פארן אייבערשטן אלע זיינע פראבלעמען, דאן האט ער אייבערדרייען און געמאכט פון ביטער זיס, ווייל דער אייבערשטער וועט אים זיכער העלפן, און ער וועט ארויס גיין פון אלע זיינע פראבלעמען און צרות.

נישט מיט עצבות

די אלע הלכות און דינים וואס מיר דארפן זיך צו פירן מיט אבילות אין די טעג פון בין המצרים, מיינט נישט אז מען דארף זיין טרויעריג, בעצבות און צוקלאפט. נאר מען דארף עס טון מיט אן

<<<<<

מיט שמחה ווערט מען אפגעהיטן

דער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן קס"ט) אז ווען א איד איז פרייליך, וועט אים דער אייבערשטער אליין אפהיטן אז ער זאל נישט דורכפאלן אין די הארבע עבירות פון פגם הברית רחמנא ליצלן, ווייל די קליפה וואס מאכט א מענטש זינדיגן מיט די עבירות, ווערט אנגערופן "לילית", וואס דאס מיינט טרויערן און קלאגן. א מענטש וואס איז טרויעריג און צוגעלייגט, מאכט דאס אים זינדיגן אין פגם הברית רחמנא ליצלן, ווען א מענטש איז אבער פרייליך, ווערט ער אפגעהיטן פון די אלע סארט שלעכטע זאכן.

ווען מען זעט א מענטש וואס איז אלעמאל טרויעריג און בעצבות, איז דאס א סימן אז דער מענטש האט געפערט פוגם געווען אין די סארט הארבע עבירות. ווען מען טוט שמוציגע עבירות רחמנא ליצלן ווערט מען זייער דעפישטערט און צעבראכן, מען שפירט נישט קיין שום ספוק אין לעבן.

דערפאר דארף א איד זיך זייער אנשטרענגען צו היטן זיינע אויגן נישט צו קוקן אויף זאכן וואס מען טאר נישט, ווייל אלעס הויבט זיך אן ביי די אויגן, די אויגן איז דער גאנצער מענטש, און אן די אויגן איז דער מענטש א געשטארבענער. חז"ל זאגן (ברים ס"ד): "סומא חשוב כמח", א בלינדער מענטש ווערט גערעכנט ווי ער איז שוין טויט רחמנא ליצלן, אויב די אויגן זענען נישט ווי עס דארף צו זיין, דאן איז דער גאנצער מענטש אויף גרויסע צרות. חז"ל זאגן (ספרי, פהלוהק) "אין לך חביב בכל הגוף כעין, ומשל בה את ישראל", די וויכטיגסטע און חשובסטע אבר פונעם מענטש זענען זיינע אויגן, דערפאר דארף א איד זייער שטארק היטן אויף זיי, און זען אז זיי זאלן נישט פארשמיט ווערן חס ושלום מיט שלעכטע זאכן. פארקערט, א איד דארף זיך צוגעוואוינען צו קוקן נאר אויפ'ן אייבערשטן, אזוי ווי דער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן א') אז א איד דארף שטענדיג קוקן אויף די שכל וואס ליגט אין יעדע זאך. דאס מיינט אז א איד דארף זיך צוגעוואוינען אז וואס ער זעט נאר פאר די אויגן, זאל ער גלייך קוקן אויפ'ן אייבערשטן וואס באהאלט זיך אין די זאך.

חז"ל זאגן (ברכות י"ב): אויפ'ן פסוק (במדבר ט"ו, ל"ט) "ולא תתורו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם; אחרי לבבכם - זו מנינה, אחרי עיניכם - זה הרהור עברה". דער פסוק זאגט אונז אן אז מיר זאלן נישט נאכגיין נאך די עבודה זרה'ס און אויף נישט נאך נאוף, ווייל די צוויי זאכן גייען אינאיינעם, ווי נאר א מענטש איז מפקיר זיינע אויגן צו קוקן אויף שלעכטע זאכן, הויבט אן אריינצוקומען ביי אים אין קאפ מחשבות פון פסידה און מנינה, דאס רייסט אונעק פונעם מענטש זיין אמונה, דאס מאכט אז דער מענטש זאל נישט שפירן דעם אייבערשטן, און דאס איז וואס מאכט דערפריטערט דעם מענטש. ווייל ווען א איד איז נאנט מיט'ן אייבערשטן, ער שפירט אז דער אייבערשטער איז אלעמאל מיט אים און פארלאזט אים קיינמאל נישט, דאן איז ער א פרייליכער און רואיגער מענטש. חז"ל זאגן (פסחים ק"ז): "אין השכינה שורה אלא מתוך שמחה", ווי שכינה רוט נישט אויף א מענטש, נאר ווען ער איז פרייליך. אזוי ארבעט עס, ווען מען היט זיך די אויגן, דאן קען מען שפירן און לעבן מיט'ן אייבערשטן, און ווען מען שפירט דעם אייבערשטן ווערט מען זייער פרייליך, און מען האט א געשמאקע לעבן.

חז"ל זאגן (סוטה ג'): "בתחלה קודם שחטאו ישראל היתה שכינה שורה על כל אחד ואחד, כיון שחטאו נסתלקה שכינה מהם", איידער די אידן האבן געזינדיגט, האט דער אייבערשטער גערוט אויף יעדן איד, נאכדעם וואס די אידן אבער האבן געזינדיגט, איז די שכינה אונעק געגאנגען פון זיי. און דאס מערסטע איז דאס ווען מען זינדיגט מיט די אויגן, וואס דאס נעמט גאר שטארק אונעק א איד פונעם אייבערשטן, אזוי ווי חז"ל זאגן (ירושלמי ברכות, פ"ג א', הלכה ה'): "ליבא ועינא תרי סרטורי דחטאה, אמר הקדוש ברוך הוא: אי הקת לי לבא ועינא, אנא ידע דאנת לי" - די הארץ מיט די אויגן זענען די צוויי מעקלער וועלכע ברענגען א מענטש צו טון עבירות, און דער אייבערשטער זאגט פאר יעדן איד: "אויב געפסטו מיר דיין הארץ און זיינע אויגן, דאן ווייס איך אז דו ביזט מיינער!" ווען א איד איז זוכה צו האבן הייליגע אויגן, ער היט זיך די אויגן און קוקט נישט אויף זאכן וואס מען טאר נישט, דאן איז ער דיט אן אייבערשטן'ס א מענטש, זיין מח ווערט אויסגעלייטערט און ער הויבט אן לעבן מיט'ן אייבערשטן.

די ערשטע זאך לאמיר אנהויבן צו בעטן אסאך דעם אייבערשטן אז מיר זאלן אלעמאל זיין פרייליך און אויפגעלייגט, שמחה איז די גרעסטע זאך וואס קען ראטעווען א איד פון פגם הברית, שמחה פארברענט אלע קליפות, און דאן וועט דער אייבערשטער אונז שוין אפהיטן אז מיר זאלן מער נישט קריכן און זוכן קיין שמוציגע זאכן, מיר זאלן זוכה זיין זיך אמת'דיג צו היטן די אויגן, און דאן וועט דער אייבערשטער ווען ביי אונז שטענדיג; מיר וועלן האבן א ריינע און קלארע אמונה, און אזוי וועלן מיר האבן א פרייליכע און גליקליכע לעבן אויף די וועלט און אויף יעדע וועלט.

(קונטרס שיינע אויגן)

השתוקקות אין הארץ, אז מיר בענקן שוין און מיר זענען משתוקק אז מען זאל שוין אויפבויען דעם בית המקדש, און מיר קענען נישט פארגעסן דערפון.

דאס איז געווען די וועג וואס אלע צדיקים האבן זיך געפירט, פון איין זייט האבן זיי אין הארץ געטרויערט אויפן חורבן בית המקדש, אבער אויפ'ן פנים האבן זיי אייביג געהאט א שמייכל, און מקבל געווען יעדן מענטש בסבר פנים יפות, און אזוי האבן זיי מקרב געווען יעדן צום אייבערשטן.

ווען דער הייליגער ישמח משה ז"ע האט געוואלט נאכקוקן און זען וואס דער דרך החסידות איז, האט ער געהאט א שטארקע קשיא אויף זיי "פארוואס זענען די חסידים אייביג פרייליך? עס איז דאך א קלארע הלכה אין שלחן ערוך אז א ירא שמים דארף טרויערן און זיך מצער זיין אויפן חורבן בית המקדש, ווי אזוי קענען די חסידים זיין אייביג אזוי פרייליך?"

ווען דער ישמח משה ז"ע איז געפארן צו זיין רבי'ן דער הייליגער חוזה האט ער געבעטן דעם אייבערשטן אויפ'ן וועג "באשעפער, דו ווייסט דאך אז איך וויל נישט האבן קיין קשיות, העלף אז ווען איך קום צום צדיק זאל מיר פארענטפערט ווערן אלע מיינע קשיות. חז"ל זאגן דאך (יבמות ל"ח) 'הבא לטהר מסייעין אותו' - ווען איינער וויל זיך הייליגן, העלפט מען אים פון הימל. אבער עס שטייט נישט א לשון יחיד 'מסייע אותו', וואס דאן וואלט עס געמיינט אז נאר דער אייבערשטער העלפט, עס שטייט דאך 'מסייעין אותו' א לשון רבים, דאס מיינט אז די צדיקים העלפן אויך דעם מענטש. און דערפאר - העלף מיר באשעפער - אז דער צדיק זאל מיר העלפן ארויס גיין פון אלע מיינע קשיות".

ווען ער איז אנגעקומען צו זיין רבי'ן דער הייליגער חוזה ז"ע, ווי נאר ער האט אריין געטרעטן אין צימער, האט אים דער צדיק געפרעגט: "פארוואס זעסטו אויס אזוי טרויעריג היינט? עס שטייט טאקע אין שלחן ערוך אז א ירא שמים דארף טרויערן און זיך מצער זיין אויפן חורבן בית המקדש, אבער דאס מיינט נאר אין הארץ, אויפ'ן פנים דארף מען שטענדיג האבן א שמייכל, און דער צדיק האט ממשיך געווען, 'גלייב מיר, אז מיר זאגן אויך יעדע נאכט תיקון חצות און מיר טרויערן אויפן חורבן בית המקדש, אבער פון דעסט וועגן זענען מיר נאך אלץ פרייליך".

דער צדיק האט אים דאס מסביר געווען מיט א משל פונעם הייליגן רבי שמעלקע ניקלשבורגער ז"ע, אזוי ווי א קעניג וואס איז פארקאפט געווארן אין א ווייטע לאנד און ער האט זיך אפגעשטעלט זיך אפרוען דארט ביי זיינ'ס א פריינד, ווען דער פריינד האט געזען אז דער קעניג איז דארט אין געפענגעניש, האט ער זייער געוויינט און זיך מצער געווען, אבער למעשה איז ער אויך געווען זייער פרייליך אז דער קעניג מיר שטייט איין ביי אים. די זעלבע איז אויך יעצט, אפילו מיר זענען טאקע אין גלות, דער בית המקדש איז טאקע חרוב, אבער דער אייבערשטער איז דאך מיט אונז, און מיר זענען זייער נאנט צו אים, און מיט דעם קענען מיר זיך זייער פרייען.

און דער הייליגער חוזה האט אויסגעפירט, "באמת וואלט איך דיר דאס נישט געדארפט אויסזאגן, אבער אזוי ווי חז"ל זאגן דאך 'הבא לטהר מסייעין אותו', מיט א לשון רבים, מיינט דאס אז די צדיקים דארפן אויך ארויס העלפן און מקרב זיין דעם מענטש צום אייבערשטן, דערפאר האב איך דיר דאס געזאגט".

דער ישמח משה איז נבהל ונשתומם געווארן פון די קלארע רוח הקודש פונעם הייליגן חוזה וואס האט געזען אלעס וואס ער האט געטראכט, און פון דעמאלט איז ער נתקרב געווארן צו אים, און געווארן פון זיינע גרויסע תלמידים.

זעט מען פון דעם אז דער עיקר אבילות דארף מען האבן אין הארץ, אבער פון אינדריסן דארף זיך א מענטש זייער שטארקן. אפילו ווען עס גייט אויף דורך צרות און יסורים, זאל ער נאר צוריק קומען צום אייבערשטן, און זיך האלטן פרייליך, און פרייליך מאכן אנדערע. וואויל איז דעם וואס איז זוכה אויסצוניצן די הייליגע טעג ווי עס דארף צו זיין.

(שיחות מוהר"ש חלק ט"ו ערך ב'ין המצרים)

דער מלך האכזר - דאס איז דער יצר הרע וואס זוכט צו פארקאפן די בת מלכה וואס דאס גייט ארויף אויף א אידישע נשמה; ער איז מכשיל א מענטש מיט עבירות רחמנא לצלן ביי דער מענטש פאלט חלשות, ער ווערט צעבראכן ביי זיך און געבט אויף. קומט דער הייליגער רבי און זאגט "און איך הייל זיי", דער רבי האט אגעלעבט לימודים וואס קען אויסהיילן יעדן איינעם און צוריק ברענגען יעדן איינעם צום אייבערשטן.

האט דער ברסלב'ער איידעם אויסגעפירט: "קומט אויס אז דער רבי איז מייך דאקטער, און אומאן איז מייך שפיטאל וואו איך הייל זיך".

דאס זעלבע זאלסטו טון; קריג זיך נישט מיט קיינעם און רעג נישט אויף דיין משפחה וכו'. דער עיקר זאלסטו זען אז דיין פארן זאל זיין מיט די הסקמה פון דיין ווייב; אז דיין ווייב איז מסכים דו זאלסט קומען קיין אומאן איז נישט קיין שום פראבלעם דו זאלסט קומען. אויב דיין ווייב שטעלט אן אויפשטאנד דאן איז זייער ביטער, דעמאלט איז נישט פדאי צו קומען קיין אומאן, ווייל אן א ווייב האט מען נישט קיין מלח און אז מען האט נישט קיין מלח איז מען ווי א טויטער מענטש.

דער הייליגער רבי האט זייער מקפיד געווען אויף שלום בית, ווייל דאס איז דער יסוד פון קדושה וטהרה; אז מאן און ווייב לעבן באהבה אין שטוב נאר דעמאלט קען מען דינען דעם אייבערשטן ווי עס דארף צו זיין.

דער אייבערשטער זאל העלפן מיר זאלן אלע זוכה זיין צו זיין ביים רבי'ן אויף ראש השנה וואס אין דעם איז פלוי די גאולה שלימה וואס וועט זיין במהרה ב'מנו.

נייעס אינערהאלב מוסדותינו הק'

הערליכע שבת אין קעמפ מיט הגה"צ ר' יצחק לעזער שליט"א

דעם פארגאנגענעם שבת קודש איז אפגעראכטן געווארן מיט גרויס שמחה און דעהויבנקייט אין מחנה היכל הקודש אין מאנטיסעלאו. יעדן שבת אין קעמפ איז ממש מעין עולם הבא, מען קומט זיך צוזאם פרייטאג צו נאכטס ביי די באטע, מען זינגט אינאיינעם די זמירות מיט הארציגע אידישע ניגונים, און מען הערט דברות קודש פונעם ראש ישיבה שליט"א וואס בלאזט אריין א פרישע גייסט צו קענען אנגיין פאר נאך א וואך. שבת אינדערפרי נאכן דאווענען איז דא א קידוש יעדע וואך, און דער ראש ישיבה שליט"א לערנט פאר סיפורי מעשיות פון הייליגן רבין, געפלאכטן מיט הערליכע שמועסן וואס מ'קען ארויסנעמען פון די מעשיות וואס זאלן אונז לערנען א וועג אין לעבן. אויך ביי שלש סעודות הערט מען דברי תורה פונעם ראש ישיבה שליט"א וואס זענען כמים קרים על נפש עיפה. און צו באגלייטן דעם שבת קודש קומט פאר יעדע וואך א גרויסארטיגע מלוה מלכה, פילע אידן קומען צו פארן פון נאנט און ווייט מיטצוהאלטן די מלוה מלכה'ס אין קעמפ, מען זינגט די זמירות אינאיינעם, מען זינגט שיינע ניגונים, און מען איז מחיה מיט נאך א דרשה פונעם ראש ישיבה שליט"א.

דעם פארגאנגענעם שבת קודש האבן מיר געהאט די זכיה אז הגה"צ ר' יצחק לעזער שליט"א איז געווען צו גאסט אין קעמפ, דער ראש ישיבה שליט"א האט אים איבערגעגעבן דאס ווארט צו רעדן דברות קודש במשך דעם גאנצן שבת. די בחורים און די אינגעלייט תושבי המחנה האבן געשלינגען מיט דארשט די דברי התחזקות והתעוררות, ווי אויך האט הגה"צ ר' יצחק שליט"א שטארק מחזק געווען אז מיזאל זיך צוהערן צום ראש ישיבה שליט"א וואס געבט איבער ווייטער דאס וואס מוהרא"ש האט געלערנט אלע יארן, און ער ברענגט עס אראפ פאר יעדן איינעם עס צו קענען מקיים זיין לעובדא ולמעשה, ער האט ארויסגעברענגט פאר די בחורים אז זיי זאלן וויסן און פארשטיין די געוואלדיגע זכיה וואס זיי האבן צו לערנען אין אזא הייליגע ישיבה, און אויב וועלן זיי אויסהערן און פאלגן דעם ראש ישיבה שליט"א וועלן זיי זיכער האבן א גוט לעבן.

די אלע וואס האט מיטגעהאלטן דעם שבת זענען מעיד אז דער געשמאק פון דעם געהויבענעם שבת וועט זיי פארבלייבן אין די ביינער פאר א לאנגע צייט.

השבת נועם הנשמות!

שיינער שידוך ביי אנשי שלומינו

א גרויסע שמחה האט געהערשט דעם פארגאנגענעם דאנערשטאג אווענט אין ביהמ"ד היכל הקודש ברסלב קרית יואל שכונת עצי תמרים, ווען עס איז געשלאסן געווארן דער שידוך פון החתן הילל נ"ו בן מוה"ר ישראל אשר ווייס הי"ו מחשובי אנ"ש אין קרית יואל, מיט די טאכטער פון מוה"ר יואל טייטלבוים הי"ו, מחשובי אנ"ש און גבאי פון ביהמ"ד היכל הקודש ברסלב אויף די פרעמישלאן גאס, אין די געגנט פון עצי תמרים. ספעציעל איז געווען גרויס די שמחה ביי די מתפללים פון ביהמ"ד ווען ביידע מחותנים און דער חתן זענען לאנג יעריגע מתפללים אין דעם ביהמ"ד.

עס האבן זיך משתתף געווען א גרויסער ציבור אנ"ש, שכנים, ידידים און קרובים פון ביידע מחותנים, וואס זענען זיך געקומען מיטפרייען מיט די גרויסע שמחה. ביים לחיים האט מען שוין אויך געמאכט דעם ווארט מיט'ן תנאים, הגה"צ דומ"ץ קרית יואל שליט"א איז מכובד געווארן מיט'ן ליינען דעם תנאים, און דער עולם האט זייער אויסגעלויבט ביידע מחותנים וואס האבן געהאט די ריכטיגע שכל און בשעת'ן שליסן דעם שידוך האבן זיי שוין אויפגעליינט דעם תנאים, אזוי ווי מוהרא"ש ז"ל האט אלץ פארלאנגט, און מיט דעם זיך געשפארט ארויסווארפן איבריגע אידיש געלט, צייט און טירחא.

דער עולם האט געזונגען שיינע ניגונים און אנגעווינטשן אלע גוטע ברכות פאר די מחותנים און חתן-כלה. עוד ישמע בערי יהודה ובחוצות ירושלים!

סימן טוב ומזל טוב

מיר וואונטשן א הארציגע מזל טוב פאר מוה"ר יואל טייטלבוים שליט"א גבאי ביהמ"ד היכל הקודש קרית יואל-עצי תמרים צו די שידוך שליסן פון זיין טאכטער עב"ג החתן הלל נ"ו

בן מוה"ה ישראל אשר ווייס הי"ו דער אייבערשטער זאל העלפן אז עס זאל זיין א קשר של קימא און א בנין עדי עד, דורות ישרים ומבורכים.

סימן טוב ומזל טוב

מיר וואונטשן א הארציגע מזל טוב פאר החתן חיים ברייער נ"ו וואס איז א חתן געווארן למז"ט עב"ג דער אייבערשטער זאל העלפן אז עס זאל זיין א קשר של קימא און א בנין עדי עד, דורות ישרים ומבורכים.

סימן טוב ומזל טוב

מיר וואונטשן א הארציגע מזל טוב פאר החתן משולם פינטער נ"ו וואס איז א חתן געווארן למז"ט עב"ג דער אייבערשטער זאל העלפן אז עס זאל זיין א קשר של קימא און א בנין עדי עד, דורות ישרים ומבורכים.

סימן טוב ומזל טוב

מיר וואונטשן א הארציגע מזל טוב פאר מוה"ה ראובן בירנבוים הי"ו צו די אפשערן פון זיין אינגל שמואל למז"ט דער אייבערשטער זאל העלפן אז ער זאל זען אסאך אידיש נחת פון דעם קינדער און פון אלע זיינע קינדער, דורות ישרים ומבורכים.

קוואל פון חיזוק (פרויצע) - שיעורים; מעשיות פון תפלה; רעסעפיס; און נאר 03303502363 / 845-414-8426 / ארץ ישראל 0797040069 / ענגלאנד 03303502363
צו באקומען דעם גליון אויף אימעיל breslevcenter@gmail.com
חיזוק יומי אימעיל chizikyomi@gmail.com טעלעפאן מעסידזשינג 347-630-2876

קול ברסלב - שיעורים; חיזוק יומי; ניגונים; און נאר < 212-444-9191 / 845-414-8426 / ארץ ישראל 0797040066 / ענגלאנד 03303502361
< BreslevCenter.com >